

Sygn. akt V U 124/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 kwietnia 2013 roku

Sąd Okręgowy w Białymstoku

V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSA w SO Stanisław Stankiewicz

Protokolant: Bożena Radziusz

po rozpoznaniu w dniu 15 kwietnia 2013 roku w Białymstoku

sprawy W. O.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi
w B.

o emeryturę

na skutek odwołania W. O.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B.

z dnia 12 grudnia 2012 roku

Nr (...)

zmienia zaskarżoną decyzję i przyznaje W. O. od 9.11.2012 r. prawo do wcześniejszej emerytury.

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. decyzją z dnia 12.12.2012 r. odmówił przyznania W. O. wcześniejszej emerytury z tytułu pracy do 1.01.1999 r. w szczególnych warunkach z powodu zbyt krótkiego okresu zatrudnienia w takich warunkach (3 lata, 7 m-cy i 13 dni zamiast co najmniej 15 lat).

W odwołaniu od tego orzeczenia ubezpieczony zarzucił organowi rentowemu bezpodstawną odmowę uznania zatrudnienia w Zespole Szkół Zawodowych w H. na stanowisku palacza jako pracy w szczególnych warunkach. Od 14.05.1997 r. do 31.12.200 r. był palaczem. Dowody na potwierdzenie tego znajdują się w jego aktach osobowych. Rada Ministrów uznała pracę palaczy nieautomatyzowanych kotłów parowych lub wodnych typu przemysłowego za pracę w szczególnych warunkach. Ponieważ w takich warunkach przepracował ponad 15 lat zażądał uchylecia zaskarżonej decyzji i przyznania mu prawa do emerytury.

Sąd Okręgowy w Białymstoku ustalił zważył, co następuje:

odwołanie W. O. jest zasadne.

Zgodnie z treścią art.184 ust.1 ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych ubezpieczonym urodzonym po dniu 31.12.1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego m.in. w art.32, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli:

- 1) okres zatrudnienia w szczególnych warunkach wymagany w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 65 lat dla mężczyzn (60 lat) oraz
- 2) okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art.27 (25 lat).

Ze złożonych przez wnioskodawcę dowodów wynika, że urodził się (...). W dniu 1.01.1999 r. – wg O/ZUS – legitymował się okresem składkowym uzupełnionym pracą w gospodarstwie rolnym w wymiarze 25 lat.

Wnioskodawca przedstawił 2 zaświadczenia potwierdzające pracę na stanowisku kierowcy ciągnika (2.10.1978 r. – 10.07.1980 r. i 15.06.1984 r. – 17.04.1986 r.), które to okresy zostały uznane przez organ rentowy. Ponadto Zespół Szkół Zawodowych w H. zaświadczył, że od 16.05.1987 r. do 31.12.2000 r. pracował stale i w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku palacza c.o.

Rada Ministrów w załączniku (wykazie A) do rozporządzenia z dnia 7.02.1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wskazała prace w szczególnych warunkach, których wykonywanie uprawnia do niższego wieku emerytalnego.

Prace nie zautomatyzowane palaczy i rusztowych kotłów parowych lub wodnych typu przemysłowego zostały zaliczone do tej kategorii (Dział XIV poz.1).

Na podstawie dokumentów znajdujących się w aktach osobowych W. O. Sąd Okręgowy ustalił, że od 16.05. do 16.08.1987 r. był on zatrudniony w Zespole Szkół Zawodowych w H. na stanowisku palacza. Była to umowa na okres próbny. 16.08.1987 r. strony zawarły umowę na czas nieokreślony. Kotłownia w Zespole została zlikwidowana w 2000 r. Od 1.01.2001 r. ubezpieczony pracował na stanowisku robotnika gospodarczego.

Na rozprawie w dniu 11 marca 2013 r. wyjaśnił, że w (...) w H. były 3 kotły – 2 wodne i 1 parowy. W sezonie grzewczym palił w 3 kotłach a poza nim w parowym. Ciepło służyło do ogrzania szkoły i internatu a para potrzebna była w kuchni.

Świadek J. J. był dyrektorem (...) w H. w latach 1964 – 92. Zespół składał się z kilku szkół: zasadniczej szkoły zawodowej, technikum drzewnego, technikum mechanicznego, technikum budowy maszyn. W najlepszych latach uczyło się w nim dużo uczniów. Szkoła miała 2 internaty na około 150 uczniów wraz z kilkoma mieszkaniami dla nauczycieli. Kotły c.o. służyły do ogrzewania a kocioł parowy do gotowania. Sezon grzewczy trwał od połowy października do połowy kwietnia. Latem w szkole były organizowane kolonie. Zimą spalano codziennie około 40 tacek węgla. W sezonie grzewczym pracowało 3 palaczy a latem 2. Ich wymiar czasu pracy wynosił 12 godzin zimą i 8 godzin latem. Kocioł parowy latem był wygaszany na część dnia. Wnioskodawca pracował jako palacz.

Świadek M. K. był zatrudniony w (...) jako palacz. Potwierdził on, że w sezonie grzewczym było 3 takich pracowników a poza nim 2. Praca na pierwszej zmianie rozpoczynała się o godz. 3⁰⁰ a na drugiej o 10⁰⁰. Dotyczyło to systemu obowiązującego latem. Praca palacza polegała na paleniu w piecu i pilnowaniu poziomu ciśnienia. Wnioskodawca pracował na stanowisku palacza. Pracował w sezonie i latem. Zimą pracowali po 12 godzin. Jako paliwa używali węgla. Drewno służyło na za rozpalkę. Było brane z warsztatów szkolnych.

Sąd uznał zeznania obu świadków za wiarygodne. W przeszłości byli zatrudnieni w Zespole Szkół Zawodowych a J. J. był nawet jego dyrektorem.

Na podstawie ich zeznań oraz akt osobowych wnioskodawcy Sąd uznał, że W. O. był zatrudniony w szczególnych warunkach od 16.05.1987 r. do 31.12.1998 r. W okresach: 13-26.07.1988 r. i 9-31.08.1989 r. skorzystał z urlopu bezpłatnego. Pomimo tego jego okres pracy w szczególnych warunkach jest dłuższy od 15 lat (15 lat i 1 miesiąc).

Z podanych wyżej względów Sąd na mocy art.477¹⁴ § 2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i przyznał wnioskodawcy od 9.11.2012 r. emeryturę.